

Teatr

im. Adama Mickiewicza
w Częstochowie

JACEK BOCHEŃSKI

„TABU”

WYKONAWCY:

CZESŁAWA MONCZKA

o r a z

Ryszard Chlebuś

Roman Papych

SCENOGRAFIA i REALIZACJA

PIOTR OBRACAJ

inspicjent i sufler

Krzysztof Szulejko

PREMIERA 9 PAŹDZIERNIKA 1982 roku

DRUGA PREMIERA SEZONU 1982/83

Obsługa przedstawień:

Charakteryzacja	Janina Kocińska
Rekwizytor	Jerzy Ciastoń
Światło	Zbigniew Kudlik
Garderobiana	Jadwiga Święcicka
Brygadier sceny	Grzegorz Heliński

Odpowiedzialni za pracownie:

Elektryczną	Piotr Kuzior
Charakteryzatorską	Czesław Kociński
Krawiecką-Damską	Stefania Witas
Krawiecką-Męską	Stanisław Bystrzycki
Scenograficzno-Butaforską	Henryk Palacz
Stolarską	Edward Wieczorek
Szewską	Franciszek Adrianowicz
Ślusarską	Ignacy Chęciński
Tapicerską	Józef Knopik

Biuro Obsługi Widzów	Ewa Pluta
Objazd	Wiesław Paszkowski
Reklama	Roman Papych
Konsultant programowy	Maria Woszczyzna

„TABU”

WYKONAWCY:

CZESŁAWA MONCZKA

o r a z

Ryszard Chlebuś

Roman Papych

SCENOGRAFIA i REALIZACJA

PIOTR OBRACAJ

inspicjent i sufler

Krzysztof Szulejko

PREMIERA 9 PAŹDZIERNIKA 1982 roku

DRUGA PREMIERA SEZONU 1982/83

Obsługa przedstawień:

Charakteryzacja	Janina Kocińska
Rekwizytor	Jerzy Ciastoń
Światło	Zbigniew Kudlik
Garderobiana	Jadwiga Święcicka
Brygadier sceny	Grzegorz Heliński

Odpowiedzialni za pracownie:

Elektryczną	Piotr Kuzior
Charakteryzatorską	Czesław Kociński
Krawiecką-Damską	Stefania Witas
Krawiecką-Męską	Stanisław Bystrzycki
Scenograficzno-Butaforską	Henryk Palacz
Stolarską	Edward Wieczorek
Szewska	Franciszek Adrianowicz
Slusarską	Ignacy Chęciński
Tapicerską	Józef Knopik
Biuro Obsługi Widzów	Ewa Pluta
Objazd	Wiesław Paszkowski
Reklama	Roman Papych
Konsultant programowy	Maria Woszczyna
Koordinator Pracy Artystycznej	Eleonora Wyrzykowska

Zamówienia na bilety zbiorowe przyjmuje Biuro Obsługi Widzów Teatru mieszczące się w Państwowej Filharmonii, ul. Braci Konkielów 16, telefon 442-30, wewnętrzny 6, w godzinach od 8 do 15, codziennie oprócz niedziel i świąt.

Przedprzedaż w kasie Państwowej Filharmonii czynnej: w dni przedstawień od 14.30 do 20.30, w pozostałe dni od 13 do 19, w wolne soboty i niedziele na trzy godziny przed spektaklem.

Kierownik artystyczny
WOJCIECH KOPCIŃSKI

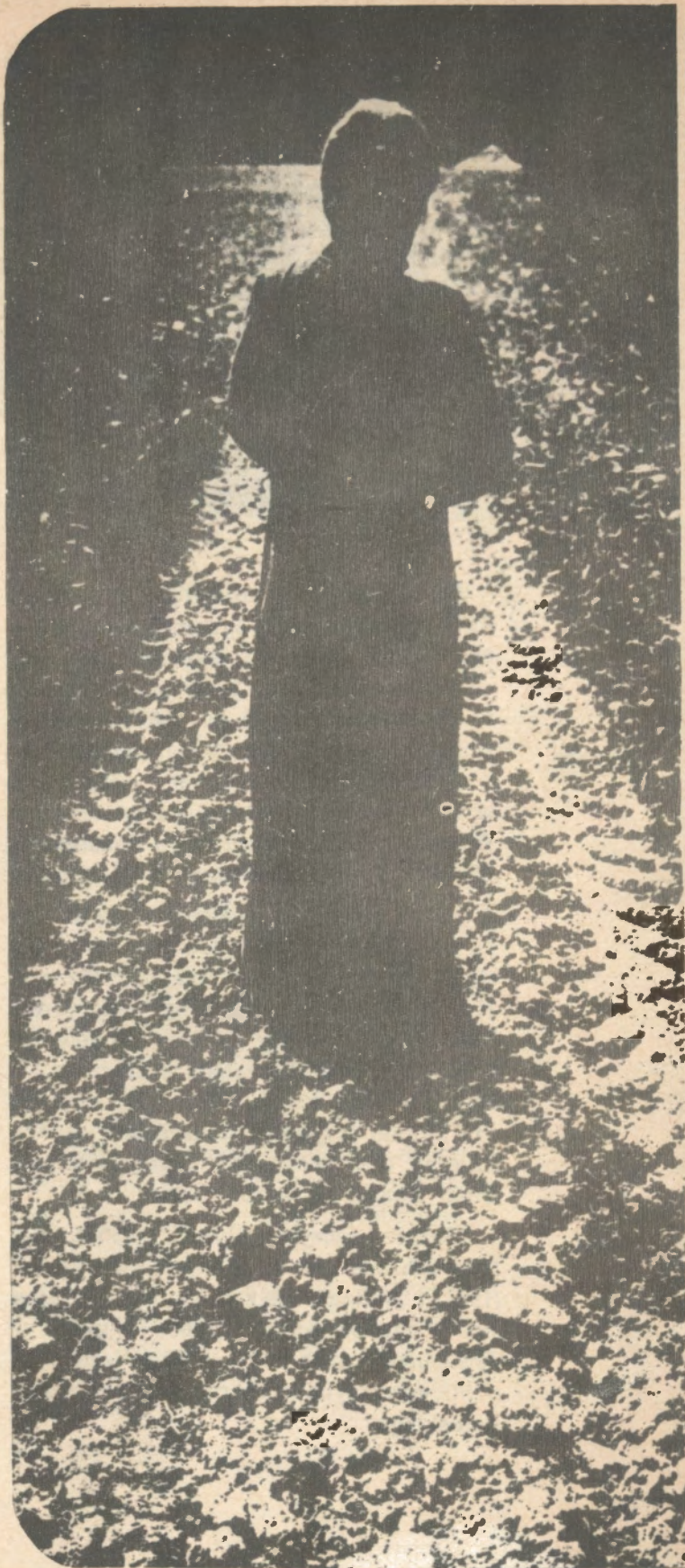
Kierownik literacki
ANNA POZNAŃSKA

Dyrektor
ANDRZEJ JURCZYŃSKI

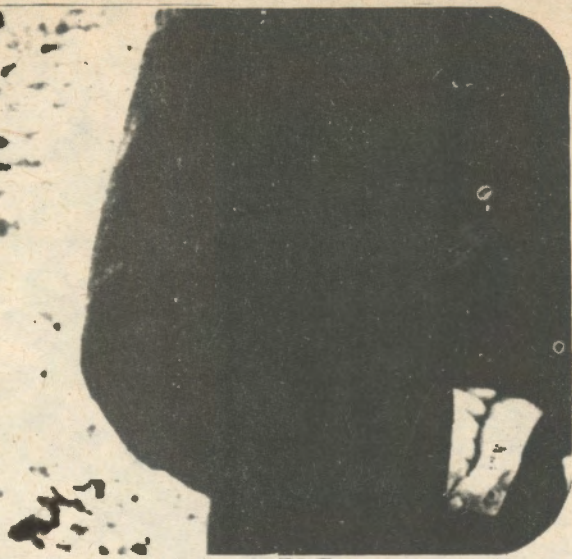
Z-ca Dyrektora
JAN KEMPA

JACEK BOCHEŃSKI
TABU

Jacek Bocheński urodził się w 1926 roku we Lwowie. Jest synem Tadeusza Bocheńskiego, literata i tłumacza. Mieszkał w Zakopanem do 1943 roku, krótko w Chełmie Lubelskim, od 1945 roku w Lublinie, by w dwa lata później przenieść się do Warszawy. Studiował polohistykę w Lublinie, a następnie był słuchaczem Wydziału Dramaturgicznego Państwowej Wyższej Szkoły Teatralnej w Warszawie.

Bardzo wczesnie rozpoczął pracę literacką i publicystyczną. Debiutował, jako poeta, w pierwszym numerze „Odrodzenia” (1944). W latach 1945-46 był redaktorem lubelskiego „Światła”, potem „Pokolenia” i, od 1960 roku „Przeglądu kulturalnego”. Jego pierwszą książką był zbiór opowiadań „Fiołki przynoszą nieszczęście” (1949). Kolejny tom opowiadań „Zgodnie z Prawem” ukazał się w 1952 roku.

„Podróż i szczypta filozofii” (1956), felietony zebrane w tom „Fakty i zwierzenia” (1957) i „Pożegnanie z panną Syngilu albo słoń a sprawa polska” (1960) — były rezultatem licznych podróży po świecie oraz publicystycznych zainteresowań Jacka Bocheńskiego.

O Jacku Bocheńskim

Pisarstwo autora „Tabu” cechuje wielka różnorodność. Wysokiej klasy erudyta pisze nie tylko powieści, eseje, pamiętniki i reportaże, ale sięga po tematy historyczne, ujmując je zresztą nietypowo. W „Boskim Juliuszu” (1961) czy w utworze „Nazo poeta” (1969) Jacek Bocheński, opierając się na pamiętnikach bohaterów starożytnych starał się spojrzeć na ich świat oczami człowieka współczesnego. W jakim stopniu udało mu się dokonać pewnego rodzaju przekładu świadomości Rzymian na świadomość człowieka XX wieku przekonać może lektura tych niezwykle interesujących powieści.

„Tabu” — tryptyk składający się z trzech monologów, z których pierwszy stanowi pokazany na scenie częstochowskiego teatru monodram, został napisany w 1965 roku.

O Jacku Bocheńskim

„... „Tabu” jest protestem przeciw doktrynarskim sztuczkom pokrywającym płaskie i małe czyny. „Jest „Tabu” apelem o człowieczeństwo. o ludzką postawę wobec konfliktów i tragedii życia, dla których nie sposób znaleźć uniwersalne rozwiązanie, ale które z pewnością uwolnić trzeba od fałszu...”

Wacław Sadkowski — „Trybuna Ludu”
1965 r.

„...Mnie idzie o ukazanie pewnych czynników nadrzędnych, których przyjęcie stawia człowieka wobec systemu zakazów sugerujących w y r z e c z e n i e. W tym sensie, jako sugestie wyrzeczeń, dałaby się funkcja religii i ideologii sprowadzić do wspólnego mianownika: obie konfrontują człowieka z jakimiś formami t a b u.

To tabu jest różne w różnych epokach, ale zawsze sugeruje wyrzeczenie. Mówię jednak „sugeruje” bo prawdziwe motywy tego wyrzeczenia nie są wcale tak przejrzyste...”

Jacek Bocheński w rozmowie
z Wiesławem P. Szymańskim —
„Tygodnik Powszechny”, 1965 r.

„... N. — Pańska książka „Tabu” jest idealną egzemplifikacją też dotyczących stosunku człowieka do dziewictwa. Czy rzeczywiście wyraża Pan tam jednoznaczną pochwałę łamania wszelkiego rodzaju t a b u, zakazów i mistyfikacji. Bo co pozostanie ze sfery seksu po odjęciu tego wszystkiego co można nazwać właśnie t a b u?

B. — Chodziło mi właśnie o to, aby czytelnik przeżył tę dramatyczną antynomię. Bo z tego jakby rzeczywiście nie było wyjścia...”

Jacek Bocheński w
rozmowie z Krystyną
Nastulanką (1973 r.)

obku artystycz-
ić: Księżniczkę
go (Bielsko-Bia-
rosława Iwasz-
redowym kole”
Anny w „Ry-
rze) i rolę Mu-
kacego (Jelenia

ciem układem i
a.

grafikiem, rea-
televizyjnych
’5 ukończył on
skiej w Gliwi-
pracą dydakty-
w zakresie pro-
nysłowej i ur-
czną na Wy-
etu Śląskiego,

dział w krajo-
h fotograficz-
e architektury
televizją. Na-
televizji pro-
ał scenografie
” Sławomira
o „Pastorałki”

e wykorzysta-
nu „Kto jest
a Poniżnika

im teatrze zo-
w tym sezo-
otra Obracaja
rciu Piotrusia
skiego oraz w
wg. Dostoje-

O SZTUCE

O SZTUCE

RACH

„ CZESŁAWA MONCZKA w roli
n Matki Boskiej w „Pastorałce”
w Leona Schillera na scenie Tea-
g trtu Nowego w Zabrzu w sezo-
s nie 1980/81

W monodramie Jacka Bocheńskiego odtwarza rolę bohaterki utworu — rolę Mniszki.

Aktorkę tę widzimy po raz pierwszy na częstochowskiej scenie (nie licząc gościnnych występów sprzed kilku lat, kiedy to Czesława Monczka wystąpiła u nas z zespołem teatru z Zabrza).

Państwową Wyższą Szkołę Teatralną w Krakowie aktorka ukończyła w 1974 roku. Debiutowała na scenie bielskiego teatru, gdzie występowała przez jeden sezon. Następnie grała w Sosnowcu (trzy sezony) w Zabrzu (trzy sezony), a ostatnio w sezonie 1981/82 w Jeleniej Górze. Od września br. należy do grona aktorskiego naszego teatru.

O

REALIZATORACH

Z ról — a jest ich już wiele w dorobku artystycznej młodej aktorki — warto wymienić: Księżniczkę w „Sułkowskim” Stefana Żeromskiego (Bielsko-Biała), Solange w „Lecie w Nohant” Jarosława Iwaszkiewicza i Gruszę w „Kaukaskim kredowym kole” Bertolta Brechta (Sosnowiec), kreację Anny w „Ryszardzie III” Wiliama Szekspira (Zabrze) i rolę Mumií Chińskiej w „Pragmatystach” Witkacego (Jelenia Góra).

PIOTR OBRACAJ

Twórca monodramu. Zajął się bowiem układem i scenografią prezentowanego spektaklu.

Jest Piotr Obracaj architektem, fotografikiem, realizatorem scenografii w widowiskach telewizyjnych i spektaklach teatralnych. W roku 1975 ukończył on Wydział Architektury Politechniki Śląskiej w Gliwicach. Przez siedem lat zajmował się pracą dydaktyczną na Wydziale Architektury P. G. w zakresie projektowania wnętrz, architektury przemysłowej i urbanistyki. Kontynuował pracę dydaktyczną na Wydziale Radia i Telewizji Uniwersytetu Śląskiego, w zakresie scenografii.

Ma Piotr Obracaj na swoim koncie udział w krajowych i międzynarodowych wystawach fotograficznych (1967—72), realizacje w zakresie architektury użytkowej i wnętrz. Współpracuje z telewizją. Należał do zespołu przygotowującego w telewizji program „Wielobój gwiazd”. Przygotował scenografie dla teatrów Śląska, m. in. do „Tanga” Sławomira Mrożka wystawionego w Sosnowcu, do „Pastorałki” Leona Schillera w Zabrzu.

Jego scenografię wykorzystano m. in. do filmu „Kto jest przeciw?” Lecha Poniznika (1981).

W częstochowskim teatrze zobaczymy, jeszcze w tym sezonie, scenografię Piotra Obracaja w „Prywatnym życiu Piotrusia Pana” M. Markowskiego oraz w „Zbrodni i karze” wg. Dostojewskiego.

O REALIZATORACH

Redakcja programu Maria Woszczyna
Opracowanie graficzne programu, grafika
i zdjęcia: Piotr Obracaj

EGZEMPLARZ BEZPŁATNY

Cena: 20 zł.